

Nápěv může mít i ozdobných tonů, ale nemůže opomenouti ani jedinké slabiky. Jaký má býti nápěv, aby v celé útvarnosti svojí dělal jednu píseň, jest druhou otázkou.

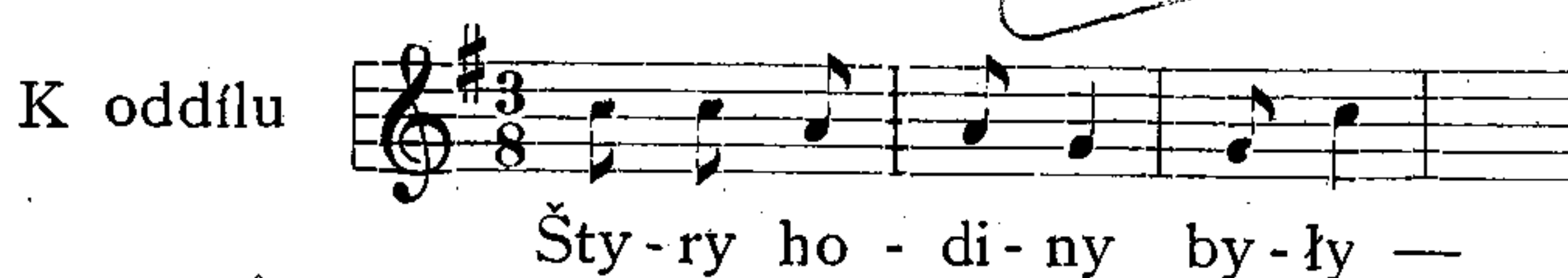
Opakovaný nápěv nedělá zajisté nové písně.

Nápěv vyrostlý do nové útvarnosti má býti v podstatě nový.

Z toho plyne, že nápěvek útvaru, který ku předcházejícímu připojujeme, může býti i v nějaké části stejný neb podobný s nápěvkem počátečního útvaru, ale nemůže býti veskrze stejný nebo podobný.

Jest to zpravidla počátek aneb konec připojeného útvaru, který podobností s počátečním útvarem jednotí píseň.

Nápadný toho příklad jest píseň 438 a).

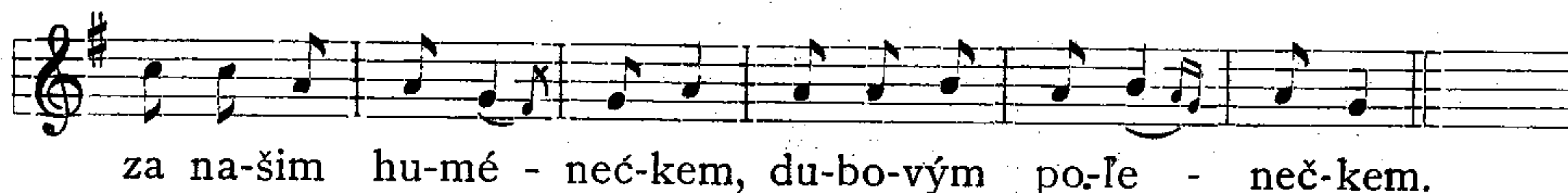
připojuje se druhý se stejným počátkem:

Spojeným dvěma oddílům příkládá se jméno předvětí.

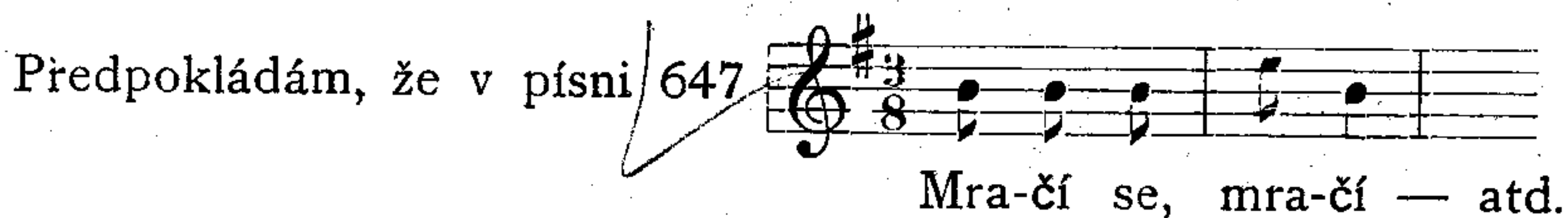
Celkový nápěv dojímá zajisté jako jedna píseň útvaru předvětného.

Co následuje ještě:

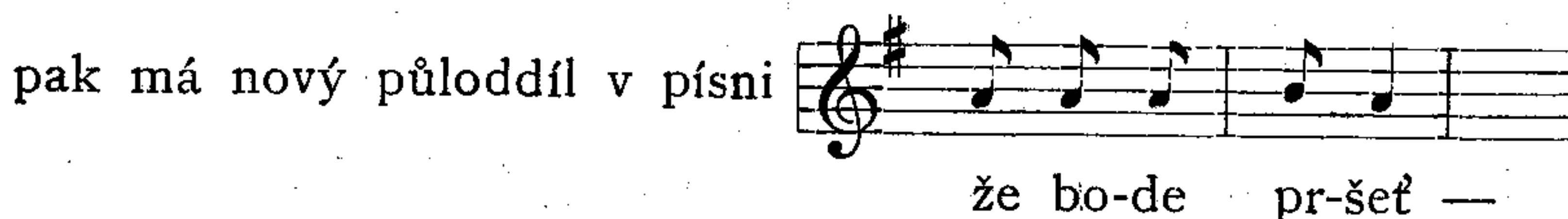

jest jen nepatrná variace prvních dvou oddílů. Obsah nápěvný není nový. Vyslovujeme se o útvarnosti celé této písně, že jest variovaným předvětím.

Všelijaké »přehazování« nápěvků o terci, sekundu atd. výše neb níže, nemění na »zlaté měně« podoby a tudíž i na útvarnosti nápěvu ničeho.

může býti zcela dobře v druhém taktu místo e^2 ton c^2 ;

tutéž nápěvnou podobu, a jeho přiřazením nevyspěje útvar půloddílový v nový útvar. Stejně bezvýznamný pro útvarnost písně jest následující